

погодъ по начинатъ на оныя 8 точки, които и представиха на Вис. Портъ, нъ хитростта на фанаріотскѫтъ четъ отхварли ги съвсемъ: обаче нашій народъ испълни и тжіж Христіанскѫ длъжность, нъ четата на фанаріотскійтъ клеръ ище, и ся обнося камъ нашійтъ народъ къто владѣтель къмъ дарохищните си, нещѣ нито рѣчъ да чюе за спогожданіе, нъ иска страдателно да пріемаме колкото неговото безумство иска во имя религіи да ни наложи: обаче, Любезни единородци! преминахася оныя несчастни времена за нась.

Во хилядолѣтното църковно съединеніе съ фанаріотскійтъ клеръ, което започева отъ 861. Декемврія 25, когато Преславскій дворъ пріе Христіанството, до нашите дни 1861 нека разглѣдаме моралното състояніе на нашійтъ народъ и гръцкійтъ, че тогава щемъ ся увѣримъ за относителното поведеніе на тозъ фанаріотски клеръ: по всичките епохи той ся е трудилъ и ся труди да постанови всичките Христіански народи въсточнай църкви, както и нашійтъ народъ въ съвършенно страдателно положеніе, а гръците въ дѣйствително положеніе; отъ което послѣдува даже до дните ни за да държатъ въ рѣдъ на дарохищните илоти всичките други народи, а гръцкійтъ народъ на стъпень владѣтеленъ, сирѣчъ първите да сѫ произносители а вторите въспріиматели изобилно и безъ трудъ колкото нуждѫ иматъ, и за прихраненіе, и за разкошность и за украшеніе ираствено и естественно; а най противохристіаническото е че, строгостътъ на църковните канони и заповѣдите религіозни приспособлѣватъ на другите Христіани, а тіи себе си постановиха свободни и неповинни на всичките имъ беззаконства, и общественыйтъ и политическійтъ животъ на фанаріотскійтъ клеръ не е друго, освенъ заимноподателно имъ продолженіе на противохристіанските имъ нечестія и беззакон-